

Valašský soubor

KAŠAVA

83. beseda u cimbálu

Fryšták 21. října 2017

*V Brně na Štymberku
aneb*

Brno a moravský folklor

Maloměřice.

Aj, jít' nás veš' zeleno' me-zo', jít' nám voka-zu-je, jít' nám voka-zu-je jákubko' vě-zo'.

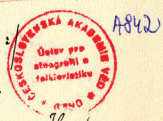
2f: Já k ubo' vě-zo, brněnské špičkat, |
 jít' se moja milá,
 holubičko pírá, nebudem vidět.

4f: Chceš, milá, vědět, jaký mrdal? |
 Přindi se podívat,
 ať se bude gólat hlava po zemi.

3f: Chceš, milá, vědět, jaké oběd můj? |
 Ta pečinka kořivka,
 voděnka dunajská, strava vojácká.

5f: Chceš, milá, vědět, jaké pokrýv můj? |
 Přindi se podívat,
 ať tam bude šapat po mně vraně kůň.

6f: Chceš, milá, vědět, jaké ~~je~~ umě žovijó? |
 s karabin, z přistule, | do hrabu bijó.

Aut. Hlad 1900.
 starý vyloučenec.

obrány, Maloměřice, Husovice.

Volně.

V mně na špičkatku, na vysokém kopci, sam se pro-cházejó, tam se prochá-zo-jó
 h' obránců chlapei.

2f: Ti obránců chlapei šablecky fucujó |
 by se jim bláskaly, | ať pomášírujó.

4f: Ta francózké země v pětném položeu, |
 po m' se procháji, | moje pošeseu.

3f: Ať pomášírujó při sta mil za brán, |
 nic tam neuhlídá, | než tu francózsko' zem.

5f: Moje pošeseu, pěkné oči mále, |
 a já se ráš bojím, | zě mne plauvalde.

6f: Nebij se, sy neček, meho plauvání, |
 nedel by nám pámbu, | zádus' potjehudá.

Tuto píseň na všechny nářady při pářejó
 přelíčištedel spívala abas e kol p. 1900.

A842

Úvodem

Besedy u cimbálu Valašského souboru Kašava stojí na svém novém počátku – po řadě desetiletí spjatých s kulturním domem v Lukově se přesunují do podobného objektu ve Fryštáku. Nesmutníme: každý konec je nový začátek, nová výzva. A tak Vás dnes vítáme na prvním fryštáckém setkání s folklorem. Připravili jsme pro Vás (i pro sebe) program, který za svým názvem skrývá mnohem víc, než se může na první pohled zdát. Jeho hlavním tématem je Brno jako motiv mnoha lidových písní. Nejvíce se v nich zpívá o vojně a vojančení – o odvádění na vojnu formou dobrovolnou anebo násilnou (tzv. lapačky), o cestě do brněnských kasáren, o životě vojáků, o jednotlivých družích vojska. Další jsou např. o brněnském vězení umístěném v objektu brněnského hradu Špilberk. Že to slovo bylo pro naše předky trochu jazykolamem, to dokládá řada lidových písní. My jsme si vybrali jednu z nejznámějších přímo do názvu naší besedy – uslyšíte ji hned třikrát, ale pokaždé bude trochu jiná.

Brno se však nevztahuje k moravskému folkloru pouze jako téma pro lidové vyprávění či písně. Moravská metropole byla místem, se kterým spojila svůj život řada osobností, jejichž životní dílo se významným způsobem folkloru dotklo: ať už to byli sběratelé jako František Sušil či František Bartoš, anebo hudební skladatel Leoš Janáček, jeden ze zakladatelů moravské hudební folkloristiky, vedoucí Pracovního výboru pro českou národní píseň na Moravě a ve Slezsku a posléze Státního ústavu pro lidovou píseň, ale především skladatel, pro kterého se stala lidová hudba zcela zásadním pramenem jeho vpravdě geniální tvorby. Také tu si v dnešním pořadu připomeneme.

V neposlední řadě je naše první fryštácká beseda u cimbálu místem, kde chceme poblahopřát k významnému životnímu jubileu dr. Věře Kovářů, rodem Brňance, nejvěrnější choreografce Valašského souboru Kašava a jeho dlouholeté příznavkyni. Abychom na naše poděkování nebyli sami, přizvali jsme si k tomu skvělé muzikanty a zpěváky z Brna, Strážnice, Hroznové Lhoty a Velké nad Veličkou. Společně s nimi se pak všichni vydáme k městu, nad nímž se na kopci tyčí hrad Špilberk.

***

*V Brně na Štymberku stójí vraný kůň
a na tem koníčku, můj starý tatíčku, celý mundúr můj.*

Hrad Špilberk

byl založen Přemyslem Otakarem II. kolem poloviny 13. století na nevysokém, ale poměrně příkrém skalnatém vrchu, tyčícím se bezprostředně nad historickým centrem Brna. Sídelním hradem moravských markrabat se Špilberk stal až od poloviny 14. století za vlády Jana Jindřicha (1350–1375) a jeho syna Jošta (1375–1411), tedy bratra a synovce Karla IV. Pouhých šest desetiletí trvající období autonomní vlády „moravských“ Lucemburků tvoří bezesporu nejvýznamnější, i když málo známou kapitolu v dějinách brněnského hradu. Za vlády Zikmunda a jeho zetě Albrechta Rakouského ztrácí Špilberk už natrvalo svou rezidenční funkci a do popředí se dostává jeho význam vojenský. Ten se plně projevil nejen za válek husitských, ale především za bojů mezi českým králem Jiřím z Poděbrad a uherským králem Matyášem Korvínem. Od konce 15. století pak nastává všestranný úpadek hradu a jeho postupné chátrání.

Vše se změnilo s částečnou vojenskou okupací Moravy švédským vojskem a s dvojnásobným ohrožením moravské metropole v letech 1643–1645. Když pak v roce 1645 Brno se Špilberkem odolalo tříměsíčnímu dobývání mnohonásobnou švédskou přesilou, prokázal se znovu strategický význam tohoto hradu. Ten pak byl postupně – do poloviny 18. století – přebudován na nejmohutnější a také nejvýznamnější barokní pevnost na Moravě, tvořící jako citadela s neméně opevněným městem jednu pevnostní soustavu, která se v roce 1742 stala nepřekonatelnou překážkou i pro pruského krále Fridricha II. Vojenští velitelé Špilberku zastávali tehdy také funkci velících generálů na Moravě.

V roce 1783 rozhodl císař Josef II. o přeměně zrušeného pevnostního vězení na Špilberku na civilní věznici určenou pro nejtěžší zločince. K vězeňským účelům byla především upravena nedostatečně využívaná součást zdejšího pevnostního systému – kaseматы. Od poloviny 90. let 18. století se však v nadzemních prostorách špilberské pevnosti začínají objevovat i vězni, které lze označit za politické.

To už Špilberk přestal být významnou vojenskou pevností a z císařského rozhodnutí zůstal pouze velkou civilní věznici. O tuto změnu se přičinila především francouzská armáda císaře Napoleona, která při svém odchodu z okupovaného Brna na podzim roku 1809 zničila některé důležité části hradního opevnění. V roce 1855 císař František Josef I. špilberskou věznici zrušil a po odchodu posledních vězňů o tři roky později se její prostory přeměnily na vojenská kasárna, kterými pak zůstaly dalších sto let. Roku 1959 opustila Špilberk československá armáda, čímž definitivně skončila jeho vojenská éra a hrad se stal sídlem Muzea města Brna.

Špilberské vězení

Jak již bylo uvedeno výše, součástí špilberské pevnosti bylo i vězení. Už po porážce stavovského povstání v roce 1620 zde byli několik let vězněni jeho přední moravští účastníci, od konce 17. století až do počátku 80. let 18. století zde pak bylo vězněno také několik

významných vojenských osobností, např. rakouští generálové Bonneval a Wallis či proslulý plukovník pandurů Franz Trenck, který zde také roku 1749 zemřel.

Roku 1783 byl žalář přeměněn na civilní věznici pro nejtěžší zločince. Na příkaz císaře Josefa II. byli do nejhorších kasemat v dolním patře vězení vsazeni zločinci odsouzení na doživotí. Pro ně zde bylo postupně vytvořeno 29 jednotlivých kobek sbitých ze silných trámů i prken, k nimž byli vězňové trvale přikováni. V roce 1790 císař Leopold zrušil celé vězení doživotně odsouzených v dolních kasematech včetně trestu přikování a zavedl i další zmírnění pro všechny odsouzence. Horní patro kasemat nadále sloužilo jako vězení až do počátku 30. let 19. století.

Od konce 18. století byli v nadzemních prostorách špilberské pevnosti zavřeni i političtí vězni, např. francouzský revolucionář Jean-Baptiste Drouot, uherský jakobín a spisovatel Ferenc Kazinczy, zakladatel moderní maďarštiny, později pak např. italský vlastenec a básník Silvio Pellico, který knihou *Mé žaláře* proslavil špilberské vězení po celé Evropě. Od června 1841 do května 1855 byl na Špilberku vězněn také slavný loupežník Václav Babinský.

V roce 1855 císař František Josef I. špilberskou věznici zrušil. Objekt byl přeměněn na vojenská kasárna, kterými zůstal Špilberk dalších sto let. Za první světové války zde kromě vojáků byli nicméně vězněni i civilní odpůrci rakouského režimu a v prvním roce nacistické okupace Československa zde bylo vězněno několik tisíc českých vlastenců, z nichž někteří také zemřeli.

Václav Babinský

patří vedle pandura Trencka k snad nejznámějším špilberským vězňům. Narodil se roku 1796 v Litoměřicích, po čtyřech letech však rodina přesídlila do blízkých Pokratic (proto byl později zván Venca z Pokratic). Po ukončení studia reálné školy pokračoval na litoměřickém gymnáziu, odkud ale brzy odešel na vojnu. V devatenácti letech se dal naverbovat do armády a sloužil v ní osm roků. Zbývajícím šesti unikl údajně díky předstírání šílenství a v roce 1824 se dostal jako vysloužilce do karlínské invalidovny (dle pověsti zmizel i s plukovní pokladnou a začal tak svou zločineckou kariéru). Odtud však utekl, toulal se po severních Čechách a živil se příležitostnými drobnými krádežemi. Po čase sestavil malou lupičskou bandu, se kterou působil zejména v severočeských lesích.

Na podzim roku 1835 byl Babinský polapen a dán do vazby ve věznici Novoměstské radnice. Vyšetřování jeho zločinů trvalo dlouhých pět let, během nichž se dvakrát pokusil o útek. Protože mu nebyla prokázána žádná z přisuzovaných vražd, byl 4. 5. 1841 odsouzen za loupeže, násilnosti a podvody ke dvaceti rokům těžkého žaláře. Trest si odpykával do roku 1855 na Špilberku, poté v Kartouzích u Jičína. Byl poslušným, kajícím a pobožným trestancem, čímž si získal důvěru jeptišek pečujících o vězně natolik, že po propuštění 1861 ho zaměstnaly jako zahradníka v klášteře v Řepích u Prahy. Ještě za Babinského života bylo vydáno několik českých i německých kramářských tisků, líčících jeho z velké části smyšlené krvavé zločiny a šířících tak jeho pochybnou slávu. Vznikly vesměs podle Babinského vlastního vyprávění v pražských hospodách, které za života v Řepích hojně navštěvoval.

83. beseda u cimbálu

Fryšták 21. října 2017

*V Brně na Štymberku
aneb Brno a moravský folklor*

Program

1. Už synečka vezú	VS Kašava
2. V Brně na Špimberku	Magdalena Múčková
3. Slyšel sem já přežalostnú novinu	CM Pavla Múčky
4. Husáři, husáři	CM Pavla Múčky
5. Husár su	CM Pavla Múčky
6. V Brně na Špilberku	Václav Kovářík
7. Před té naše dolinečka	Gajdoši Brno
8. Vždycky sem si myslíval	Gajdoši Brno
9. Hore Velkú	Hornácký mužský sbor
10. Vojenské sedlácké	Hornácký mužský sbor
11. Veliký loupežník Babinský	VS Kašava
12. Židenský děvčátka, prosím vás	Václav Kovářík
13. Na brněnských lókách	Gajdoši Brno
14. Dyž sem šel do Tuřan	Gajdoši Brno
15. Ve Strážnici na vojnu verbují	CM Pavla Múčky, zpěv manželé Múčkovi
16. Na hore skalička	CM Pavla Múčky, zpěv Vít Buček
17. V strážnické šerhovni	CM Pavla Múčky, zpěv Magdalena Múčková
18. Čeladenský	VS Kašava
19. Štandrlé Věře Kovářů	VS Kašava
20. Zemanovské sedlácké	Hornácký mužský sbor
21. Muzikantské sedlácké	Hornácký mužský sbor
22. V Brně na Štymberku	Hornácký mužský sbor

Úvodní slovo Jana Pluhařová, pořadem provází Lucie Uhlíková

Změna programu vyhrazena!

Účinkují

CM Pavla Múčky, Strážnice

Pěvečtí sólisté: Magdalena Múčková, Pavel Múčka, Vít Buček

Gajdoši Brno

Naďa Chocholáčová, Václav Kovářik, Petr Mikulka, Bronislava Schoříková

Hornácký mužský sbor, Velká nad Veličkou

vedoucí: Petr Miškeřík

Valašský soubor Kašava

Umělecká vedoucí: **Lucie Uhlíková**

Vedoucí taneční složky: **Ondřej Pavlišťík**

Vedoucí CM VS Kašava: **Petra Pavlišťíková**

Primáška CM VS Kašava: **Kateřina Dlabajová**

Program připravili

Autor a režie: **Lucie Uhlíková**

Spolupráce: **Pavel Múčka, Václav Kovářik**

Produkce: **VS Kašava a Mladá Kašava**

Zvuk a světla: **Marcel Rech, Alois Kopriva**

*Prosíme diváky sedící na tanečním parketu, aby si laskavě po skončení programu
odnesli židle ke svým stolům.*

Po dobu trvání programu je bufet uzavřen.

Kouření je v celé budově zakázáno.

Akci podpořil Zlínský kraj

Zveme Vás na akce Kašavy v sezóně 2017/2018

- 9. prosince 2017, 19.30, Fryšták, 84. beseda u cimbálu
- 10. prosince 2017, 16.00, Malá scéna Zlín, Vánoční besídka
- 24. prosince 2017, 22.00, náměstí Míru ve Zlíně, Štědrovečerní zpívání
- 3. února 2018, 19.30, Fryšták, 47. valašský bál

Klub přátel Kašavy

Jestliže jste pravidelnými návštěvníky akcí Kašavy, ve Vašem kulturním kalendáři určitě nikdy nechybí dvě besedy u cimbálu, valašský bál, besídka dětských folklorních souborů a naše další akce. Staňte se členy Klubu přátel Kašavy a budete moci využívat těchto výhod:

- koupě až šesti vstupenek se slevou 20 %,
- zasílání pozvánek na akce Kašavy,
- prémie při návštěvě akcí: dnes litr vína za polovinu,
- sleva na nákup ve vybraných obchodech: Pánská móda Sýkora – 20% sleva, kavárna-vinotéka BALKAN EXPRESS – 5% sleva na víno, 15% sleva na útratu v kavárně.

Členem Klubu přátel Kašavy se můžete stát vždy na dvě sezóny, slevy tedy můžete využít na šesti akcích. Stačí zaplatit pouhých 200 Kč a vyplnit lístek s údaji pro zasílání pozvánky. Prémie je vyhlašována na každou akci, tedy besedy u cimbálu a bál. Tou dnešní je **litr vína za polovinu**.

Členství v klubu si můžete založit na některé akci Kašavy, nebo nám můžete zavolat, či poslat e-mail na adresu info@soubor-kasava.cz.

Cimbálová muzika Pavla Múčky (Strážnice)

Muzika vznikla v roce 1986 původně jako rodinná kapela, v průběhu času zde podobně jako v jiných hudebních souborech proběhly změny na různých nástrojových postech. Muzika se soustřeďuje na repertoár strážnického Dolňácka a blízkého okolí. V minulosti doprovázela folklorní soubor Žerotín (1993–1995), jinak působí jako samostatné těleso. Hrává převážně na rodinných oslavách a při kulturních akcích různého charakteru. V roce 1997 vydala samostatné CD *Při strážnickéj bráně*, podílela se také na několika dalších zvukových nosičích – např. LP *Strážničané* (1990) nebo CD *Z vršku do doliny* (2002).

Magdalena Múčková

Absolventka brněnské konzervatoře v oboru hra na cimbál začala už v době studií spolupracovat s BROLNem – jako cimbalistka a zpěvačka zde působila až do zrušení orchestru v roce 1993. Několik let byla hudební dramaturgyně brněnského studia České televize, v posledních letech spolupracuje s Českou televizí a Český rozhlasem externě. Od roku 2009 připravuje a uvádí

pravidelné folklorní pořady na TV NOE, současně je dlouholetou učitelkou hry na cimbál na ZUŠ ve Veselí nad Moravou, učí také ve slovenské Skalici. V roce 1988 se podílela na založení strážnické CM Danaj, kde hraje na cimbál, zpívá a jejíž je zároveň uměleckou vedoucí, příležitostně spolupracuje také s jinými tělesy. Jako autorka, dramaturgyně, výtvarnice nebo interpretka se podílela na více než dvaceti hudebních nosičích. Je členkou programové rady MFF Strážnice, dramaturgyní a autorkou pořadů. Samostatně či společně s CM Danaj reprezentuje Českou republiku v zahraničí (např. na letních olympijských hrách v Athénách), koncertovala v Číně, Nigérii, Libanonu a v dalších zemích.

Gajdoši Brno

Název skupiny vznikl podle dud, kterým se na Moravě říká gajdy a které kromě cimbálu, houslí, kytary, grumlí a různých perkusí Gajdoši Brno používají. Toto čtyřčlenné vokálně-instrumentální seskupení vzniklo v roce 1988. Zaměřuje se na hudební materiál od období gotiky, renesance přes baroko až po klasicismus a svěbytným způsobem jej podle svých představ přepracovává pro současného posluchače. Stejnou měrou se však muzikanti chopili folklorního odkazu oblasti Brněnska a dokázali, že i tyto zdánlivě nezajímavé záznamy ze zpěvníků lze interpretovat jemně svěžím a současným způsobem při zachování úcty k dané předloze. Krom uvedených dvou hudebních tváří, které se ovšem navzájem prolínají a doplňují díky stávajícímu nástrojovému a personálnímu obsazení, se Gajdoši Brno věnují i tradičnímu pojetí interpretace lidových písní z dalších regionů Moravy, Čech i Slovenska. Hlavním cílem tohoto nevěšedního hudebního seskupení je přinášet svým posluchačům v této uspěchané době potěšení a radost z hudby, která v jeho podání překračuje hranice času i místa.

Hornácký mužský sbor z Velké nad Veličkou

patří k nejstarším samostatně vystupujícím mužským folklorním pěveckým sborům na Slovácku. Vznikl v roce 1957, nicméně až do vzniku folklorního souboru Velička (1968) plnili zpěváci při veřejných vystoupeních sboru také roli tanečníků. Ve sboru se slavnou zpěváckou minulostí se vystřídaly nejen desítky zpěváků tíhnoucích ke sborovému zpěvu, ale i řada vynikajících sólistů, např. Vladimír Klusák, Emil Miškeřík, Jiří Hudeček, Jiří Mička, Martin Čambal, Martin Zálešák či současný vedoucí Petr Miškeřík. V současnosti má sbor patnáct členů ve věkovém rozmezí od 30 do 76 let. Protože je mezi zpěváky také dost muzikantů, má sbor v posledních letech i svou vlastní hudeckou muziku, často posílenou o spřízněné muzikanty mimo tento pěvecký spolek. Do svých vystoupení zařazuje sbor výhradně lidové písně svého regionu.

Veličané se pravidelně zúčastňují přehlídek a setkání slováckých sborů, každoročně vystupují samozřejmě na Hornáckých slavnostech, znají je ale také milovníci folkloru v Praze, v Brně či na Slovensku. Zpěváci navštívili ale i vzdálenější kraje – Polsko nebo severozápadní Francii. Sbor má za sebou řadu rozhlasových, televizních a filmových nahrávek, ve zcela nedávné době např. natáčení pořadu „Proč chlapi zpívají“ z cyklu *Folklorika*. Zpěváci jsou „zvěčnění“ také na gramofonových deskách, audiokazetách či kompaktních discích. V roce 2012 vydalo boskovické nakladatelství Albert knihu s názvem *Hore Velkú... Hornácký mužský sbor z Velké nad Veličkou*, kterou připravili manželé Václava a František Šaléovi na základě rozhovorů se členy sboru a pamětníky z Hornácka.

Blahopřání Věře Kovářů

Pro ty, kteří znají Věru Kovářů, dvorní choreografku Valašského souboru Kašava, to bude znít spíše neuvěřitelně – ale tato každodenně pozitivně naladěná, mimořádně čilá, energická, pohotová a pracovitá žena oslavila letos významné půlkulaté životní jubileum. Pro ty, kteří ji neznají, připojujeme na tomto místě několik základních informací o jejím činorodém životě: Po maturitě na gymnáziu v Brně (1950) vystudovala na brněnské Filozofické fakultě obory národopis a hudební věda (1950–1954, PhDr. 1978) a muzeologie (1967–1968). Byla zaměstnána v Krajském domě kultury v Brně (1954–1956), v Krajském vlastivědném ústavu ve Zlíně (1956–1961) a v Moravském muzeu v Brně (1961–1969). Od roku 1969 až do svého odchodu do penze pracovala v Památkovém ústavu v Brně. Ani poté však nepřestala aktivně působit v oboru lidového stavitelství – spolupracuje aktivně na řadě projektů Slovákého

muzea v Uherském Hradišti, podílela se na vydání řady publikací (více srov. Národopisná revue 3/2017), spolupracovala ale také například na natáčení rodinné komedie Děda (2016), konkrétně na historických částech filmu, popisujících život na tradiční valašské vesnici.

Mimo své odborné pracovní zaměření na lidovou hmotnou kulturu se Věra Kovářů vždy intenzivně věnovala scénickému zpracování folkloru. Od roku 1953 byla postupně aktivní členkou brněnských folklorních souborů Máj, Kalamajka, Májek, Pořana, zlínského Bartošova souboru lidových písní a tanců a samozřejmě úzce spolupracovala s Kašavou. V uvedených souborech působila zprvu jako tanečnice a zpěvačka, později se stala instruktorkou lidového tance a autorkou jednotlivých tanečních choreografií i ucelených programových scénických bloků. Jako spolupracovnice Státního ústavu pro lidovou píseň (dnes Etnologický ústav AV ČR) sbírala lidové písně, tance a slovesný folklor ve Slezsku, na Valašsku, Rosicko-Oslavansku, Brněnsku a Zlínsku. Své teoretické znalosti lidového kroje využila při navrhování krojového vybavení řady souborů. Autorsky připravila řadu rozhlasových pořadů s folklorní tematikou i vzpomínkových programů věnovaných významným sběratelským osobnostem, podílela se na přípravě Mezinárodního folklorního festivalu ve Strážnici či v Brně, Rožnovských slavností, festivalu Brněnsko zpívá a tančí ad.

S Valašským souborem Kašava spolupracuje Věra Kovářů prakticky od jejích počátků – jako autorka řady tanečních čísel i jako poradkyně. Zní to poněkud stručně, ale za tímto kon-

statováním jsou desítky hodin příprav, promýšlení tanečních kroků, prohledávání písňových sbírek, ale i krojových depozitářů muzeí po celém Valašsku. Je totiž etnografka tělem i duší a dbá o to, aby byly její choreografie „autentické“ nejen po stránce taneční a hudební, ale také krojové. Nikdy neodmítne prosbu o pomoc, vždy si najde čas: umí poradit, pochválit i přátelsky zkritizovat. Její aktivní přístup přinutí každého velice rychle pochopit, co znamená rčení, že každý je tak mladý, nakolik se cítí.

A její životní krédo? Určitě to jsou tradiční hodnoty – v jejím případě ovšem nejen pěstované, ale i skutečně žité...

zlín.

Zlínský kraj

MINISTERSTVO
KULTURY

Obec Kašava

Obec Lukov

Město Fryšták

Mediální partneři:

emersion
software

Autobusová doprava
Josef Dubovský

Sběratel:
 HYNEK BÍM,
 editel m.č. 4.
 VE STRÁŽNICI
 1902

Klobouky a B.

Vbrně na Špilberku, na vyso-ku kopci,
 sam se pro-chá-že-je Klobou-čtí vo-ja-ci.

Kloboučtí vojáci palác pucujou,
 by se jim blížily, až pomatčujou.

Až pomatčujou tři sta mil za Vědu,
 sam nic nepatčujou, jen talijánskou zem.

V talijánské zemi, jedné polojení,
 sam se pro-chá-že-je moje pro-lě-ni.

Moje pro-lě-ni, modře oči ma-le,
 a ja se va-č boju, je mě otlama-le.

Neboj se, černo-ko, mého otlama-ni,
 ne-dal by nám Pán Bůh žá-dné pro-žo-ku-ni.

Jan. Luer

Opěvák:
 Kloboučtí Marci
 Stáří: 23

Programový sborník 83. besedy u cimbálu Valašského souboru Kašava

Redakce: Lucie Uhlíková, Kristýna Kubičková, Petr Zbránek

Fotografie: archiv VS Kašava a jednotlivých účinkujících, písně ze sbírkových fondů
brněnského pracoviště Etnologického ústavu AV ČR, v. v. i.

Vydal: Valašský soubor Kašava, z. s., Zlín 2017

www.soubor-kasava.cz, info@soubor-kasava.cz

Tisk: Střední průmyslová škola polytechnická - Centrum odborné přípravy Zlín,
polygrafické obory

Odjezdy autobusů

0.15 Fryšták – Jižní Svahy – ZUŠ Štefánikova – nemocnice – Vysoká mez

1.30 Fryšták – Jižní Svahy – ZUŠ Štefánikova – nemocnice – Vysoká mez